

[Bundvad.]

Videre at Danmark fortsat skal deltage i Europarådets arbejde samt i det mellemfolkelige samarbejde i øvrigt om sociale, kulturelle og videnskabelige spørgsmål. Lad mig kort sige, at vi er enige i dette.

Vi ved alle, at der i de kommunistiske lande er visse bevægelser i gang. Afsløringen af Stalin har forståeligt nok givet visse tilpasningsvanskeligheder. Så vidt man kan skønne, foregår der en magtkamp mellem forskellige mere eller mindre rettroende stalinistiske grupper og personer. Nogle afsættes, andre ophøjes, og en tidligere hængt og begravet bliver begravet en gang til — denne gang som nationens helt. Samtidig afslører røret, at tilstandene for arbejderne i disse lande ikke har været slet så paradisiske, som kommunisterne har søgt at bilde os ind.

Vi ved endnu ikke, hvad hele dette røre fører til. Vi må vente og se og håbe, at resultatet til syvende og sidst åbner muligheder for en fredeligere stemning, en stemning, der kan bære nedrustning og kontrol med våbenene. De vestlige landes samarbejde i NATO kan ganske utvivlsomt bidrage til og befordre denne udvikling.

Vi har jo for nylig haft en debat om Suezproblemet her i folketinget. Jeg skal derfor ikke tage dette spørgsmål op, men vil kun konstatere, at der synes at være visse muligheder for en ordening, efter at spørgsmålet er indbragt for FN. Jeg føler trang til igen at sige den højtærede stats- og udenrigsminister tak, fordi han så stærkt har ydet sit bidrag til en fredeliggørende udvikling.

Om Nordisk Råds arbejde er oplyst, at undersøgelsen om et fælles nordisk marked nu snart er så langt fremme, at erhvervene og partierne kan gå til en realitetsdrøftelse af sagen. For vor egen skyld og for Nordens skyld bør vi gå til disse drøftelser uden fordomme. Med den aktuelle interesse, der ligger i talen om et fælleseuropæisk marked, forekommer det mig, at vore bestræbelser for et nordisk fællesmarked får endnu større betydning.

Nordisk Råd rejste på sit første møde i København spørgsmålet om en nordisk konvention om social tryghed. Den højtærede stats- og udenrigsminister oplyste i sin tale, at denne konvention træder i

kraft den 1. november, altså om få dage. Jeg vil gerne sige tak for regeringens bidrag hertil. De nordiske landes borgere får hermed en ganske enestående placering. Det bliver herefter således, at en nordisk borger får ganske de samme sociale rettigheder, som gælder i opholdslandet. En dansk borger, der tager ophold i f. eks. Sverige, får samme sociale rettigheder som en svensk borger; og en svensk borger kan opnå danske sociale rettigheder ved ophold her. Jeg er ikke i tvivl om, at der i denne sag ligger et betydeligt socialt fremskridt for Nordens lande, og jeg er glad for, at konventionen nu bliver en realitet.

Hvad Grønland og Færøerne angår, konstaterer jeg kort, at regeringen er indstillet på at medvirke til fremme af udviklingen begge steder. Mit parti vil gerne yde sin støtte hertil.

Den højtærede stats- og udenrigsminister omtalte forsvarsudvalget af maj 1955 og nævnte, at forsvarsministeren er i færd med at udarbejde et skitseforslag til en ny forsvarsordning „ud fra nærmere angivne forudsætninger“. Denne udtalelse har givet anledning til megen diskussion i dagspressen særlig om mulighederne for nedsættelse af tjenestetiden eventuelt til 12 måneder, således som det også diskuteres i Norge og England.

Jeg vil gerne gøre en kommentar hertil. Jeg må gå ud fra, at den kommende forsvarsordning ikke diskuteres ud fra det bestemte mål at nå ned på 12 måneders tjenestetid. De 12 måneder kan ikke være et mål i sig selv. Kan vi nå de 12 måneder, vil det være velkomment, meget velkomment endda. Men det må da ifølge hele sagens natur være forsvarrets *effektivitet*, der må være udgangspunktet for drøftelser og vurderinger. Ellers er der ingen mening i tingene. Skulle en drøftelse og en saglig vurdering føre til det resultat, at effektiviteten i vort forsvar kan bevares, ja, måske styrkes ved andre foranstaltninger, selv om tjenestetiden nedsættes, da vil en sådan nedsættelse selvsagt ikke komme til at savne støtte fra vor side. I samarbejde med andre demokratiske lande har vort forsvar bestemte opgaver at løse. Kan disse opgaver løses på forsvarlig måde ved hjælp af færre penge og kortere tjenestetid end de